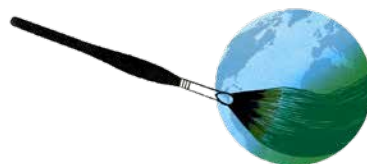

Duurzaamheid wordt een prioriteit voor heel wat bedrijven

Jeroen Raskin | vennoot bij Monard Law

Jeroen Raskin van Monard Law zoomt in deze column in op de Europese duurzaamheidsregels voor bedrijven en waarom zijn die zo belangrijk zijn. “De EU heeft beseft dat, als ze iets ten gronde wil veranderen, ze naar de geldstromen moet kijken.”

ESG staat voor *environment, social en governance*, de drie belangrijke parameters van duurzaamheid. De duurzaamheidstrend is niet nieuw en hangt samen met het idee dat een bedrijf meer is dan een instrument om zo veel mogelijk winst te maken voor de aandeelhouders. Van bedrijven wordt meer en meer verwacht dat ze ook rekening houden met andere belanghebbenden en de impact die ze bijvoorbeeld hebben op het milieu en de bredere maatschappij.

Er is duidelijk sprake van een positieve evolutie in duurzaamheidsinitiatieven, wat alleen maar toegejuicht kan worden. Anderzijds moeten we bekennen dat duurzaamheid dreigt uit te groeien tot een modewoord dat te pas en te onpas gebruikt wordt in het kader van marketing. Daartegen wil de Europese Unie de strijd aanbinden. Dat is overigens ook een prioriteit voor de financiële toezichthouder.

Het is de EU duidelijk menens als het gaat over duurzaamheid. Ze is behoorlijk ambitieus en heeft een verregaand regelgevend kader uitgewerkt. Het is dan ook opmerkelijk dat de wetgeving rond die revolutie zo lang onder het oppervlak is gebleven. We moeten beseffen dat die heel wat verplichtingen met zich zal brengen, voor zowel grote als kleinere ondernemingen.

In de praktijk zijn vooral de beursgenoteerde en grote ondernemingen daarmee bezig. Veel andere ondernemers zijn er nog niet vertrouwd mee. Uit studies blijkt dat ondernemers wel de overtuiging hebben om ermee aan de slag te gaan - vooral omdat ze vinden dat dit het juiste is om te doen - maar dat het hen

aan kennis en middelen ontbreekt. Nochtans moeten we beseffen dat bijna elke ondernemer daar op korte termijn in meer of mindere mate mee geconfronteerd zal worden.

Duurzaamheid is dus geen ver-van-ons-bedshow meer. De belangrijkste richtlijn, de CSRD-richtlijn (*Corporate Sustainability Reporting Directive*), is al in werking getreden en bepaalt dat de grote beursgenoteerde bedrijven en bedrijven van openbaar belang in 2025 al zeer gedetailleerd moeten rapporteren over hun ESG-factoren.

Om dat te kunnen doen, moeten ze daar al in 2024 mee starten, en hun ESG-strategie uitwerken en nadenken over hoe ze die gaan implementeren in hun bedrijf. Daarnaast zullen ze ook systemen moeten hebben om die rapporteringsverplichting voor te bereiden en de relevante factoren te meten en daarover te rapporteren. Duurzaamheid zal de komende jaren dus een prioriteit worden voor heel wat bedrijven.

“Het idee is dat een bedrijf meer is dan een instrument om zo veel mogelijk winst te maken voor de aandeelhouders.”

Ook de bedrijven die aan twee van de drie volgende criteria beantwoorden zullen vanaf 2026 (over boekjaar 2025) aan de rapporteringsplicht moeten voldoen:

- Een netto-omzet van 40 miljoen euro
- Een balans totaal van 20 miljoen euro
- Minstens 250 werknemers

Dat betreft een ruime groep van ondernemingen. Kmo's kunnen vanaf 2027 onder het toepassingsgebied vallen, al hebben ze een mogelijkheid om het uit te stellen tot 2029. Voor hen lijkt het nog enigszins veraf, maar anderzijds maken zij vaak deel uit van de waardeketen van de grotere bedrijven die volgend jaar al dienen te rapporteren. Zij zullen dus ook hun toeleveranciers aanzetten ESG-initiatieven te nemen en daarover te rapporteren conform de CSRD-richtlijn.

Naast de CSRD-richtlijn, die focust op rapportering, werd er zeer recent een tweede richtlijn goedgekeurd: de CSDD (*Corporate Sustainable Due Diligence Directive*), die nog aanzienlijk verder gaat. Die richtlijn voorziet bijvoorbeeld dat bepaalde bedrijven ook verplicht zullen worden een audit te voeren doorheen hun volledige waardeketen, waarbij ze in kaart moeten brengen waar de knelpunten op het vlak van ESG zich bevinden en hoe ze die zullen remediëren (duty of care). Daar worden ook aansprakelijkheden aan verbonden

voor bedrijven en hun bestuurders. Ook die richtlijn zal er onrechtstreeks toe leiden dat kmo's daarover zullen moeten rapporteren en ESG-inbreuken zullen moeten oplossen.

Wij zien vandaag al dat ESG-factoren prominenter aanwezig zijn in de contractuele relaties, zoals in de relatie tussen grote bedrijven en hun leveranciers, maar ook in het kader van overnames. Ook zullen fondsen (die geld willen aantrekken) 'ESG compliant' moeten zijn. Zeker om zich een duurzaam fonds of investering te mogen noemen, zullen ze in overeenstemming moeten zijn met een aantal zware verplichtingen. In de praktijk zullen de fondsbeheerders dat ook verwachten van de activa in het fonds, waardoor je opnieuw het spill-overeffect ziet.

Die trend is al volop bezig, maar zal de komende jaren alleen maar versnellen. Of wij nu willen of niet, duurzaamheid zal een steeds terugkerend onderwerp worden. Wie tijdig begint, zal een streepje voor hebben, waardoor ook ESG kansen kan inhouden.

Dit kader kan geweldig zwaar zijn waardoor opnieuw bijkomende verplichtingen ontstaan voor bedrijven. Het goede aan deze regelgeving is dat ze iedereen dwingt over duurzaamheid na te denken en daar initiatieven in te nemen.

De EU heeft een ambitieus plan klaar, dat kan werken. Ze heeft beseft dat, als ze iets ten gronde wil veranderen, ze naar de geldstromen moet kijken en die moet dirigeren naar duurzame projecten om de transitie in te zetten.

Wat mij een paar jaar geleden bijzonder ambitieus en moeilijk leek, lijkt nu te kunnen werken, al gaat het geweldig veel inspanningen vragen van ondernemers. Het goede is dat iedereen gelijk voor de wet zal zijn en er veel minder ruimte zal zijn voor manipulatie en greenwashing. Voor beleggers zal dit ook een waardevolle bron aan extra informatie zijn voor het nemen van investeringsbeslissingen. Hiermee wordt duidelijk meer transparantie geboden over de toekomstvisie van bedrijven en hoe *shockproof* die zijn (hetgeen een impact op het risicoprofiel kan hebben).

Beleggers die geloven dat duurzaamheid op termijn waarde zal opleveren, krijgen hiermee een mooi instrument in handen. Bovendien heeft de EU het mogelijk gemaakt dat bedrijven op dat vlak veel makkelijker vergeleken kunnen worden. Investeerders en beleggers moeten er namelijk op kunnen vertrouwen dat wat men rapporteert in verband met duurzaamheid, correct en niet-misleidend is zodoende dat men goed geïnformeerde beleggingsbeslissingen kan nemen. Recente voorbeelden tonen jammer genoeg aan dat sterk toezicht op rapportering door beursgenoteerde vennootschappen cruciaal is. Deze duurzaamheidsrapportering zal ook in grote mate koersgevoelige informatie kunnen bevatten, waardoor dit geen vrijblijvende oefening meer zal zijn voor beursgenoteerde bedrijven en gebrekkige communicatie ook kan leiden tot aansprakelijkheden.

"Ik beseft dat het regelgevend kader geweldig zwaar kan zijn voor bedrijven."

STABIELE INKOMSTEN

LOGISTIEK VASTGOED

LANGETERMIJN PARTNERSHIPS

DUURZAME INVESTERINGEN

GEDIVERSIFIEERD KLANTENBESTAND

AANTREKKELIJK DIVIDENDBELEID

BE-REIT WDP is Benelux marktleider in de ontwikkeling en verhuur van opslag- en distributieruimten.

Een geïntegreerd team realiseert een breed pallet aan ingenieuze projecten op maat.

WDP beheert een vastgoedportefeuille van meer dan 6,5 miljard euro en noteert op Euronext Brussels en Amsterdam met een marktkapitalisatie van circa 6 miljard euro.

WWW.WDP.EU

"De EU heeft een ambitieus plan klaar, dat kan werken."

Tot slot wordt verwacht dat het zogenaamde 'ESG-activisme' zal overwaaien uit de States en dat aandeelhouders bijvoorbeeld hun vraagrecht en agenderingsrecht meer en meer zullen gebruiken om meer aandacht te vragen voor bijvoorbeeld milieurisico's die een impact op de waarde van het bedrijf kunnen hebben en op die manier een actievere rol opnemen om te wegen op het bestuur. ■